

Jindřich Kulhavý: Tak jsme zase nelhali

- CZ24 News | 7. února 2023

ČESKO: Uplynulo pár měsíců od chvíle, kdy jsme varovali před příchodem vyšších daní z nemovitostí. Bylo to v době, kdy se nová vláda ujímala po předvolební kampani plné slibů své funkce. Přestože Fiala sliboval, že se žádné daně zvedat nebudou a lidé se naopak budou mít lépe, my jsme tvrdili, že tomu tak nebude. Tehdy jsme byli za dezinformátory, ovšem nyní už se o ničem jiném nehovoří a zvýšení daní z nemovitosti je reálně v programu vlády.

Ministr financí a elektrikář Stanjura navrhuje navýšení o 100%, což je první kolečko salámu. Má to „vymyšleno“ tak, že obcím zůstane současná částka a druhá polovina zapadne do bezedné státní pokladny. Zdvojnásobení této daně je však pouze začátek, protože plán zní jasně. Tedy připravit občany o jejich majetek a obratnou manipulací ho předat mnohem movitějším správcům. V podstatě jde o jistou formu znárodnění s pozdějším odprodej zájemcům z řad nadnárodních společností a fondů. Představte si starší domek, v němž bydlí důchodci už nyní těžce bojující s vysokou úrovní cen energií, potravin a životních nákladů. Nyní přijde zdanění jejich obydlí. A za rok to vláda zase navýší, pak opět a znovu, takže to zdvojnásobení přijde častěji. To se nedá zvládnout. Ve stejné svízelné situaci se mohou ocitnout i mladé rodiny s domy zatíženými už tak smrtelnými splátkami hypoték.

Politici a jejich poradci se ohání nejnižšími daněmi z nemovitostí v Evropě. Už jen myšlenka na takový výběr je rouháním, protože peníze vložené do bydlení byly už tolikrát poníženy Finanční správou, že z původně vydělaného obnosu toho moc nezbývá, odhadem maximálně 20%. Pokud jinde platí vyšší daně z majetku, pak je také třeba se podívat, jak vysoké průměrné platy tam mají, kolik platí za potraviny a energie, kolik jim nakonec zbývá na útratu. Kdybychom rozkryli všechny tyto údaje, zjistili bychom, že je zázrak, jakou životní úroveň si Češi, Moravané a Slezané dokážou udržet i přes velmi mizerné statistiky. Pravdou zůstává, že i tato křivka začíná klesat a projevují se důsledky neekonomického přístupu k hospodaření této vlády.

Politici sami sobě přidali na výplatách a pokryli si tím vysokou inflaci. Neudělali to ze vrozené skromnosti, dokonce ani proto, že jejich práci nechce nikdo vykonávat, takže šlo o motivační navýšení. Nic takového. Prostě zcela sobecky udělali to, co si v žádném jiném sektoru nikdo nemůže dovolit. V době krize, na které se více než jen částečně podepsali, vytáhli z prázdné kasy další desítky milionů měsíčně. Už jim nestačí jen levné stravování v nejluxusnější závodní jídelně, rozporcování státního medvěda a řada dalších výhod. To mluvíme o jejich běžné pracovní náplni, samozřejmě tu jsou ještě provize z různých dalších operací, o jejichž průběhu se však můžete pouze domnívat. Kdybyste znali realitu, možná by strach Rakušana a Ministerstva vnitra z radikalizace části občanů měl velmi reálný podklad. To vše napovídá tomu, že jsou dobrými hospodáři na vlastních latifundích a majetcích. Bohužel to samé nelze říct o jejich přístupu k státním financím.

Vláda a poradní sbor neustále vymýšlí, jakým způsobem navýšit příjmy státní pokladny. Možná to je pro někoho logická snaha, nicméně při vnímání rozhazování Fialovy vlády je k zamyšlení, zda li by se spíše nemělo hledat, kde ušetřit. Mezi unikátní příklady naprosto neopodstatněných výdajů můžeme zařadit nesmyslnou podporu Ukrajiny a Ukrajinců k nám příšlých z oblastí, kde žádné boje nejsou. Modrozluté šílenství je nejen doslova otravné, ale také ho lze považovat za dokonalou pračku peněz. V mnohém tomu nasvědčují i informace o obrovských majetcích ukrajinských vládních úředníků získaných v posledním roku. Ostatně mnoho událostí kolem krachu několika obchodů s kryptoměnami naznačilo, že jde o byznys solidního množství západních politiků, jimž vévodí američtí Demokraté. Další žumpou je vyživování euromašinerie, kdy náklady bruselské samosprávy dosahují astronomické výše a její závěry zase pokles životní úrovně těch, kteří ji živí. Zapomenout nesmíme na vývoz financí z republiky nadnárodními konglomeráty. Blahosklonný přístup českých vlád k zahraničním společnostem je ukázkou idiocie a korupce.

Za vyhazování peněz považujeme i podporu stovek neziskových organizací, často politických. Ostatně s takovými dotacemi má zkušenosti i sám premiér léta studující za naše peníze barmskou problematiku. O přepláceném Člověku v tísní není třeba ani mluvit. Dalo by se pokračovat dále a jistě je jednodušší najít díry, kterými každoročně odtékají desítky až stovky miliard, než objevit další zdroj příjmů mezi našimi občany, aniž by je to výrazně poškodilo. Nezodpovědnost této vlády, asociálnost současné politické reprezentace a škodlivost existence Evropské unie jsou natolik zjevné, že je s podivem, kolik toho vydržíme. Na závěr tu máme ještě jednu zajímavou a převzatou myšlenku. Proč bychom měli nenávidět Rusko, když nám škodí Brusel? U nás samozřejmě s výraznou pomocí Fialovy vlády. Není vinou Rusů, že strádáme. Viníky známe, a hledat je nemusíme.

AUTOR: Jindřich Kulhavý

[ZDROJ](#)